

Sy-li spěwaſ,
Pilnje džěłaſ,
Strowja ce
Swójbny statok,
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwość da

Njeh ty spěwaſ,
Swěrnje džěłaſ
Wšědne dny;
Džěń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebyes mana
Njeh ćí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Gserbſke njedželske łopjeno

W Budyſchinje

9. haprleje 1933

Bauzen

Njedžela Palmarum.

Sczenje ģwj. Jana 12, 24: **Saměrnje, ſawěrnje, ja pra-
ju wam: je-li ſo pſcheńcžne ſorno do ſemje njepadnje a nje-
ſemrje, woſtanje wone ģame; hdnž pať ſemrje, pſchinjeke wje-
le płodom.**

Jeſuſ běſhe jaťo tón wot profetow wěſchčženy Meſſiaſ w Jeruſalemje ſacžahnył. Po ſdacžu ģo lud ſa njeho roſſu-
dži. Jeſuſ drje ludowu njewobſtajnoſć a khabławoſć ſna-
jeſhe; ale wſchčſhe wſtanka Židow běſhe to ģlubjenja poľ-
ne, ſo běchu něťoťi Grihojo ģ Philippei pſchiſtupili ģ proſtwu:
mny chžpli radny Jeſuſa wohladacž. Potajkim hižom tajžn,
ťoťiž běchu ģ póhanſtwa na Khrſtuſa kědžbliwi; hižom po-
cžachu ģebi mnyſlicž a ģo teho nadžijecž, ſo chze wón ſbožniť
žyľeho ģwěťa bncž. Tehodla džěſhe Jeſuſ: cžah je pſchiſchoł,
ſo cžłowſki ģyn pſchekraſnjenny budže. Ale pſhecžimo pſche-
traſnjenu po ſdacžu to běſhe, ſo běſhe Jeſuſ do Jeruſalema
pſchiſchoł, ſo by kſchžowany byť! Ně, džěſhe Jeſuſ, runje
moja ģmjercž najbohacžſhe płodny žiwjenja pſchinjeke, kaž
pſcheńcžne ſorno do ſemje padnecž a ſemrjecž dnrbi, hdnž wo-
ne ģame woſtacž njednrbi. Hdnž je tež Jeſuſ, kotrehož wu-
troba kaž cžłowſka wutroba cžujeſhe, ſpominajo na ģanibny a
boloſće poľnu ģmjercž ģľuboko ſrudženny byť a hdnž je tež ģi-
žom dopřěďka něſchťo toho bědženia duſhe w Gethſemane wop-
tať — wón tola ſdobom do přěďka ģľada do cžaha teho ſboža,
hdnž budže runje jeho ģmjercž na kſchžu jich wjele wabicž a
ģo dopjelnicž jeho ģłowo: hdnž pownyſchenny budu wot ſemje,
pocžahnu ja wſchťiľich ģ ģebi.

Knjeſowe wěſchčženie ģo dopjelni, jaťo na kſchžu ģwoju
ģłowu poľhili a ģwój duſh horje da. Póhanſki hejťman wob-
ģwěďcži njewinu a doſťojnoſć Jeſuſowu, hdnž džěſhe: ſa-
wěſće, tón cžłowjeť je prawny byť, ſawěſće, to je Boži ģyn
byť! Nikodemuſ, něhdy tať bojaſny pſched Židami, ſo běſhe

ģ žiwemu Jeſuſej jenož w nožny pſchincž chžnył, ģo ſjawnje we
ľuboſći a cžěſčownoſći ģ ſemrjetemu pſchibľiži; ģaj ģwj.
Łukaſh powjeda: wſchťžny ludžo, kiž pódla běchu a pſchľla-
dowachu, jaťo widžichu, ſchťo ģo ſta, dnrichu na ģwoju wu-
trobu a wrócžichu ģo. A ģwj. japoſchťoł Pawoľ kſchžowane-
ho přěduje a pſchpowjeda wažnoſć a móž jeho ģmjercže.
Něť ģo kſchž poſťaji wſchudžom, hđžež je kſheſčžijanſka woģa-
da. Ke kſchžej hrěſhnik ſľada a wodacža ģwojich hrěchow
wěſťny budže; je-li Bóh tať wjele ſa mnje cžiniť, tať ģ ģamemur
ģebi rjeknje, potom tež pſchi wſhej mojej winje a njedoſťoj-
noſći wěćžnje ſo mnu derje měni. Pſchi kſchžu Knjeſowny
wucžobnik wožiwjenje ģwojeje wuſťudnjeneje a mrějazeje
icžerpliwoſće, cžichoſće, ľuboſće ģ bližſchemu pyťa a nama-
ťa. Pod kſchžom cžerpjazy ģwoje ģrěmjio poľoži a ģo troſch-
ťuje a nadžije, ſo pónđže tež ģ nim pſches kſchž ke křónje. Hdn
bychmny ģebi mnyſľili, ſo by ſemſke žiwjenje Khrſtuſowe ģi-
naiſſhi kónž měľo ģacž pſches ģmjercž, ſo by ģnano kaž ģe-
ľiaſ we wóhňowym woju do njebyeſ cžahnył — kať daľoko
by wón potom nam wutorhnył! Kať maľo křrobľoſće
bychmny potom měľi, w ģwojim ģamňnym wumrjecžu jeho
kónž ģebi ſpſchťomnicž!

Ale drohe pſcheńcžne ſorno do ſemje padnje a ſemrje;
tehodla boģate płodny pſchinjeke. Něť ģo dopjelni, ſchťož je
profeta wěſchčžil: Dokelž jeho duſcha ģo je próžowaľa, budže
ģwój ľoſchť widžecž a doſć měć, a móžnych dnrbi ſa rubjen-
ſťwo měć ſa to, ſo je ģwoje žiwjenje do ģmjercže poľať a
ľľoſťnikam pſchirachnowany a wjele hrěchow noňnył a ſa ľľoſť-
nikow proňnył. (Jeſaiaſ 53, 11, 12).

Hdnž je potajkim wěſťe, ſo je ſe ģmjercže Jeſuſoweje bo-
ģaty płód žiwjenja wuroſť, potom chžemny mny kſheſčžienio
w tutnym cžichim tydženju Jeſuſowu ģmjercž ģwjecžicž, ſo tež
nam žiwjenje ģ njeje wuroſće. Wěrne žiwjenje je žiwjenje
ģ Bohom; ſchťo ſjednocženoſći ģ Bohom nam napſhecžimo ſte-

ji? Hdnž bebi myšlimy, so bo nješmemy jako hrěšny cžlo-
wjekojo k swjatomu Bohu bližic: krej Jesom Khrysta, Bo-
žeho syna, wučyćci naž wot wšchitkich hrěchow. Pšchipowje-
dajmy nyz jenož se słowami, ale se žiwjenjom a křodženjom,
so je to woprawdže žywa wěra: Khrystuž je ja naž wumrjel,
pšchipowjedajmy to se swojim wješełym dowěrjenjom k Bo-
hu, se swojej křesćijaniskej nadžiju na žiwjenje pšchod-
neho swěta!

Jónu Anjelowe słowo wo pšchecžnym sornu po słowje
ja naž płaczi. Jónu pušćy so tež naše cželo kaž pšchecž-
ne sorno do klina semje, ale wěsta je naša křesćijaniska na-
džija, so se smjercze jako wuńdžemy k bohacžisłemu, wšch-
isłemu žiwjenju. Tuta nadžija, kotrejež je wošebje trjeba,
hdnž budža lubi pšchuwšni a pšchecželjo wot naž domoj po-
wołani, tuta nadžija, kotraž je naš trošćt, hdnž so wječor
našeho žiwjenja pšchibližuje, tuta nadžija žiwjenja pšchi-
hodneho swěta so we naž pošynicž ma pšhes to, šćtož jutry
jako swjecžimy. Jesuž wumrje a pšhes to našeje smjercze
smjercž budže; Jesuž so do rowa połoži a naše rowy budža
pšhes njeho pošwjećene; Jesuž i rowa a se smjercze k nješa-
hodnemu žiwjenju wuřhodži: jeho dobyče nad smjercžu
nam k lepšemu pšchindže, kaž swjate pišmo praji: runje
jako w Ğadamje wšćitžy wumru, tak budža tež wšćitžy we
Khrystužu wožiwicž. Njeh tuto špodžiwne, ale pšhes naj-
wjětšy skutk Boži wobšwědcžene pšćotstwo wšćitke žarowa-
že wutroby, wšćitke dušce, kotrymž so w bojošći smjercze
stysće, i njebyšćej mozu trošćtuje a wošćewi, so pšći ro-
wach swojich lubnych nješćoržimy a nježarujemy kaž cži, kiž
žaneje nadžije nimaju, so byčimy kamy jónu strosćtni po
cžemnym pucžu šćli, kiž wjedže k wěčnemu swětku: Khrystuž
doprědka dže, my ja nim křodžimy, kiž rjetnje: hdnž ja bym,
tam mój křužobnik tež byč dnrbi. Ğamjen.

Paczeršćim džěcžom.

We jahrodže Anjes křodži,
Hdnž tyžaz rōžow kće,
Je hladacž, kaž so hodži,
Wón jenož lubuje.
Dešćy mišy jenym dawa
A druhim kłōnza došć;
To próža rěka prawa,
Duž dnrbya kćěcž a rošć.

We myšli lubošćiwěj
Wšće lōšćtnje šććěja
A čyžle i pnyhu žiwěj
Rad wobplešćy pšćdžerja;
Wón křadže, hdnž dže ke kōnzej,
Ssej wšće na wutrobu,
Je nježe k rjetšćom' kłōnzej,
Hdnž šćōžni fromni by.

Do paradiša rjenje
W raj Boži nožy je,
Kiž, jako našy swět, ženje
Do procha nješćpanje;
Tu kñeži wuřašćenje,
Tu sorno šćšćnicž ma,
Tam płaczi rōst a kćenje,
Kiž wěcžnje wošćawa.

Ty jahrodnišo mišy,
Daj šćōšćtnu pobožnosć,

So kōždy žiwy, cžity
Mōhl k njebyu kćěcž a rošć.
Daj rošćlinam jich wlohu,
So křašnje šćeja tu,
Spožćy křabym mōž na drōhu
A tom' wěcžnom' nalěcžu.

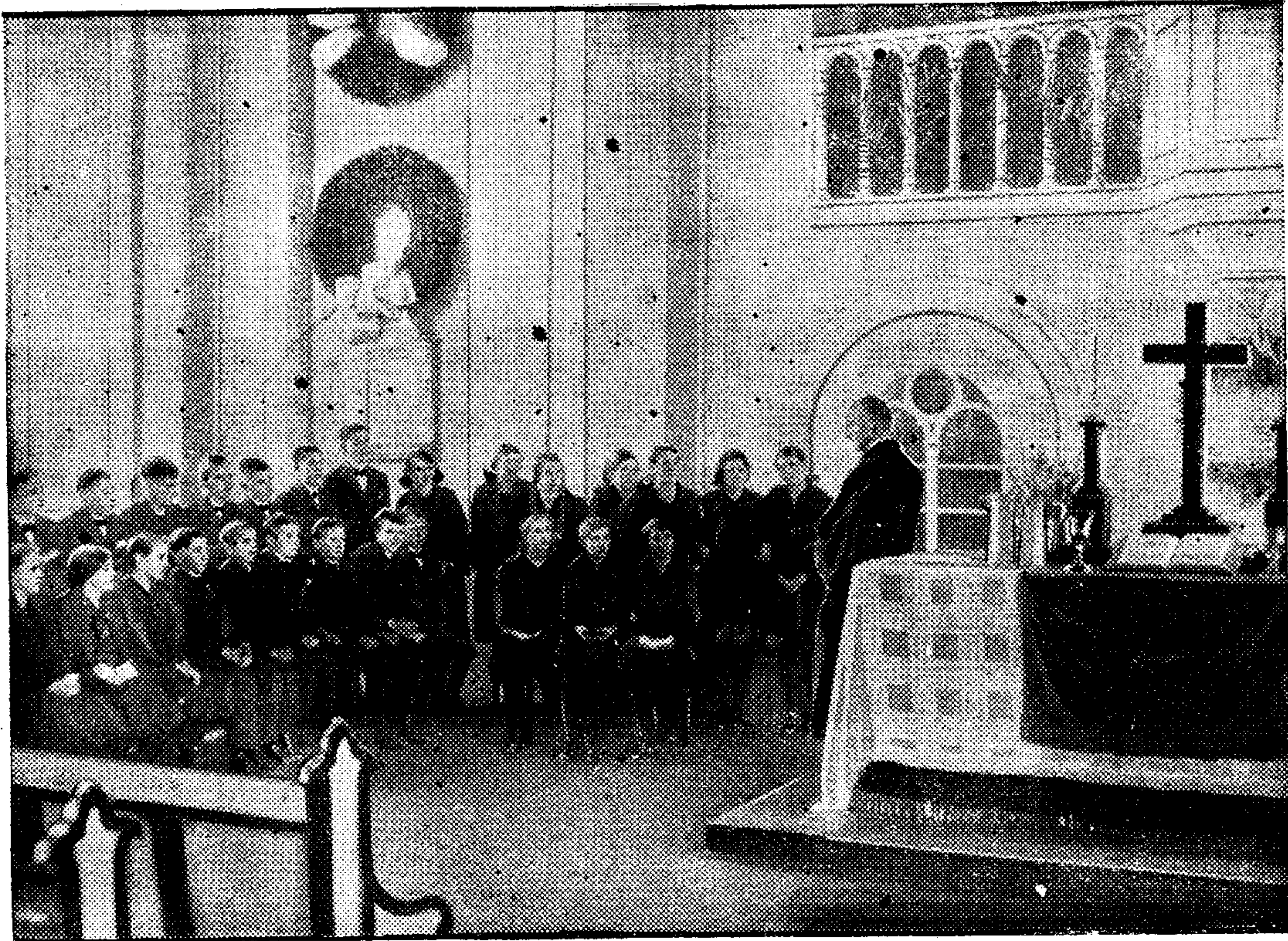
Konfirmazija.

Dženka šćeja nētk jako našy młodzy křesćijenjo pšćed-
Anjelowym wošćarjom, wobnowicž křesćenšći křub. Tež
lětku by drje so najmješća wježne wožady šćōžowane po
šćarej naprawje, so njedželu Palmarum konfirmiruja. Kaž
wježke a kaž džatowne mōžeja a dnrbya naše paczeršće džě-
cži swojim šćaršćim byčy, a kaž wježeli šćaršći i nimi, so mō-
žeja a so čžeja lubje rad tutu swjatočnosć swjecžicž a so
tak šćromadnje wuřnacž ke křesćijaniskej wěre a žyćwi!
Wjedža a widža džě, kaž nētk po nazionalnym wobnowjenju,
kotrež čže šćobom nabožne byčy, pšćihadžeja šćaršći i džě-
cžimi a prošća wo to, so byčy hšćeže kōbu křmēle ke konfir-
maziji. Předny to njehadžu abo tež nješćmēdžadžu. Do swēt-
neho wuřwjećanja dnrbyadžu. Tuto pak by šćasane. Wone
du nētk se šćule a nimaja w tutnych dnjach ani wuřwjećenje
ani konfirmazije. Tutu tehodla nyz, dokeļ tola do toho tež
njebēchu paczeršće džěcži, konfirmandojo! Konfirmandojo
pak by džěcži, kotrež čžeja byčy a dnrbya byčy w swojej wěre
wobtwjerdžene a po wobtwjerdženju tež wobkřežene. Tajke
pak wone tola njebēchu. Tak dnrbya čćakacž, so swěru we
dalšćim roswučžowanju pšćihotowacž, so byčy pošćišćo
křmēle a mōhle pšćed Boži wošćar šćupicž a swoju křesćija-
nisku wěru wuřnacž.

To by šćěhwy šćomdženjom a liwošće a nješćwěry, šća-
kaž pšćedewšćem wot revoluzije lěta 1918 bym, kaž to tydže-
nja naše šćopjenšćo wobšćěrnishćo pišćasće. Runje tutōn no-
wy čćaz a tōn pšćihod pšćed nami, kotryž tola pšćede wšćem
pšćihod našćich džěcži, žada bebi, so bo naše džěcži nanaj-
lepje a najšćwěrnishćo pšćihotuja, domuhotuja ja žiwjenje.
A do tutoho domuhotowanja křušču, so bo křuboko podnrbya,
šćorjenja do wěrnosće, do možy, do žohnowanja křesćijan-
iskeje wěry. Na nju so šćožiwšći, maja ja swoje žiwjenje
hašće prawy, wěry šćožk, — runje kaž našy křaj a lud wě-
ne, trajaze, wobšćōžaze šćōžo hašće šćěje hdnž je so wōn a
hdnž je so w nim kōždy jenotliwy šćožik a šćorjenik we
křesćijaniskej wěre.

W tutym, — a tak tež w lětušćej konfirmaziji, — je na-
pominanje na wšćech, nyz jeno na paczeršće džěcži, tež nyz
jeno na jich šćaršćich, nē na wšćech młodnych a šćarych, bebi
nanajwšće wažicž swjatočnosć konfirmazije a ju najdo-
šćojnišćo kōbu swjecžicž. To pak jenož mōžno, hdnž so
wšćitžy, tež hižo konfirmirowani, najšćhutnišćo pruhuja, kaž
to pola nich i tutymi šćožkami wěry je, a so swěru pšćiho-
tuoja a dohotuoja, so bēchu i wježelom pšćekwědcženi wobno-
wili swoje šćare křuby a tak w jenej myšli a wěre a swěre
šćli i młodnymi do žiwjenja, rošćudženi, so wobšćwědcžicž se
myšću, se słowom, se šćutkom, i žyćym šćadžerženjom jako
křesćijenjo w žiwjenju.

Tak a jenož tak domobnowimy to wobnowjenje žyćeho
luda a žiwjenja, kotrež nētkle pšćes křaj a lud džě! Bjes
tajkeho wobnowjenja w křesćijaniskej wěre a bjes tajkeho
wšćeho šćožanja wšćeho na křesćijanisku wěru, wošćanje
wšćo wobnowjenje nježyke, njewěšte, a byrnjež wōtžnosćajna
šćorjenosć hšćeže wšćisće křaka. So by so tola w njei

horika horza lubošć ke Khrystušej! To je to jene, šhtož nušne! Haj.

„Jene nušne je, to jeno
Wuč mje, Knježe, spóšnacž bam!“

Do tajkeho dokladneho wobnowjenja šlušča nětk tež, — a to zyle bamo wot šo, — šo šo naruna wšcho, šhtož šo we šandžennych lětach škomdži niz jeno pšchi nabožnym roswucžowanju a pšchihotowanju džeczi ša konfirmaziju, ale tež, šhtož šo škomdži a woštaji n. pšch. pšchi narodže džecza, mjenujzj šo šo šchczenizj wšdachu, — a tohorunja pšchi šastupje do mandželstwa, mjenujzj, šo njepšchińdžeshtaj mandželštaj ke wołtarju wěrowanja. Šdnž mny chzemny woprowdže bycz konfirměrowani šchesczijenjo w nowym cžažu nabožneho a nacionalneho šbudženja a młodnym šchesczijanam š dobrym pšchikladom w nim a š prawym pucžnikom pšches njón, mamny mny tole wšcho dopjelnicž a wšcho druhe tež, šhtož šo ša žiwjenje šchesczijana, šchesczijanki bamo wot šo rosumi.

Tuž dopjelámny dženzka šwěru wšcho, mny štari a młodži, šhtož šo nam, kiž tola jenož nohzemny řetacz, ale chzemny bycz šchesczijenjo, šaleži. Wóh tón Knjes pač žohnui wšcho našche wěrne spoczinanje a prózowanie.

Wot cžicheho pjatka š jutrownemu šwjedženju.

Šlób: O ty lubošć pšche wšchu měru.

Jehnjo Bože, Jesom Khrysticze,
Wobradž šbóžne jutry nam.
Wbohimi nam šo w šwěcže šthšcže,
Š trošchtom šwojim pšchińdž ty š nam.
W Tvojich ranach njech šo šhowa
Dušcha našcha wěřaza,
Bola Tvojoh' šwjatoh' rowa
W duchu džaf cži wupraja.

Šacz šem šu Cže hrěchi moje,
Lubny Jesu, pšchinjekše.
Woloseže a rany Šswoje

Ša mnje lubje cžerpješche.
Šhto tu lubošć dopóštuje,
Kiž tač jara wulka je!
Šhtóž Cže horzo njelubuje,
Tež nětk w hrěchach woštanje!

Hrěchi moje njech nětk padnu
Šahubjene do rowa,
Ja pač š žiwjenju njech štanu,
Čłowjek nowoh' naroda.
W prawej pokucze chzu šlawacz;
Pšchińdž mi, Jesu, š pomozj,
Rowe mozy chzyl mi dawacz
Do dušche a wutrobny.

Bola rowa lubošć płacze
Šslyš džafa š wutrobny.
Lubuježe tač dolho macže
Šišcže šo, wy wěřazy!
Lubujmy! D niz pšchepošdže —
Šdnž je pšchischlo — dželenje —
Do wutrobny štraschne hošdže
Šaschtapi ške šwědomnje —.

Ššłowa kražne Knjes je prajiš:
Ja šym horjestawanje!
Šslyšam prawym měru štajiš,
Ššlyš, wěř! Dm to žiwjenje!
Žitny tón, hacž runje wumrje,
Je, kiž do mnje wěřit je,
A šhtóž žitny, wěři do mnje,
Tón, šlyšch, nihdy njewumrje!

J. W.

Žyrfej a štat.

Katolška žyrfej je, pohnuta š nowym podawłami a š do-
byczom noweho nacionalneho hibanja, šwoje štejnišcžo ke
nacionalsozialistam pšcheměniša. Němšy biskopojo wošjewi-
chu šjawne šłowo wo tym. Žeho šapoczatt je šcžehowazj:

Wnichski pastyrjo němſkich diezeſow ſu i waſnych winow, cſaſciſcho wułoſenych, w ſwojej pihiſluſhnej ſtaroſczi ſa cſiſtoſcſz katolſkeje wery a ſa iſhlit njedotkliwych nadawkow a prawow katolſkeje zyrkwje w poſlednich lětach ſo piſhecziwo nacjonalistiſkemu hibanju piſhes ſakaſn a pohroſn wuprajili, kotrej maja taſ doſho a taſ daloko placziwoſcſz, kaſ doſho tu- te winy i tomu wobſteja.

Dyrbi ſo nētſ piſhipoſnacſz, ſo ſu ſo wot najwpiſchſheho ſaſtupjerja němſkeho knjeſeſtwa, kotrnſ je ſdobom autoriter- ny wjedniſ tamneho hibanja, ſjawnje a ſwjatocſnje wuło- ſjenja ſtaſe, kotrej na njeſranjenoſcſz katolſkeje wucſbn a na njepiſhemēnjomne nadawki a prawa zyrkwje dſiwaja, kaſ tež placziwoſcſz po poſnym wobſahu wiſchē wot jednotliwych němſkich krajow i zyrkwju wobſamſnjennych ſtatnych wujedna- njow piſhes němſke knjeſeſtwa wurafnje ſawēſcſza. Bjes to- ho, ſo by w ſwojich prijedawſchich poſtawjenjach wuprajene ſa- ſudſjenje wēſtnych naboſno-pōzcziwoſtnych bſudow ſbēhnſlo, mēni biſkopſtwa tohodla, domēru mēcſ ſmēcſ, ſo ſo woſnamje- njene powſchittowne ſakaſn a pohroſn wjazn jaſo trēbne wob- bſadowacſz njetrjebaja.

Sa katolſkich ſchēſcſzanow, kotrnſ je hſōſ jich zyrkwje ſwjatn, njeje trjeba, tež w piſchittomnej ſhwili woſebiteho napominanja i ſwērie napſhecſzo prawnej wiſchnoſcſzi a ſe ſwēdomitomu dopjelnjenju ſtacſanſkich winowatoſcſzow ſaſad- nje wotpoſaſujo wiſchē piſhecziwno-prawne a powrōcſeſtſke ſa- dſerſjenje...

Bojkott je hēſlo, pod kotrnſ ſtejimn wiſchitn. Sawi- nowaſa je jōn njehaſbicziwa ſchēſzowanſa we wukraju, ko- traſ hewaſ nēkaſke ſadſawoſcſze wumjetuje Nēmſkei, woſebje noweſ wiſchnoſcſzi. Naſchſarali ſu ju ſidſa a cſi, kiſ pod jich wliwom ſteja. Chſzemn ſo dſenſa — 3. haprleje — na- dſijecſ, ſo je hroſenje prēnjeho doſahaſo, wukraj piſchēſwēd- cſicſz a jeha ſchēſzowanſu ſaſtajicſ, ſo njebn trjeba byſo, ſchtiwōrtſ i nowa ſidowſke klamn atd. bojkottowacſ.

Saſiſi krajnſ biſkop D. ſhmels je ſo tež i woſebitnm te- legramom na zyrkwiniſkich wjednikow w Amerizn wobrocſil, ſo bychu ſa wērnoſcſze wo Nēmſkei a piſhecziwo ſchēſzowanſn wuſtupili.

Wiſchelaſe i bliſta a dalōſa.

— **Sapoſaſanje noweſo ſuperintendentn Budniſkeje eforije.** Njedſelu 2. haprleje bu nowowuſwolenn paſtor pri- marius Budniſkeje woſadn Berg ſdobom jaſo ſuperintendent Budniſkeho zyrkwiniſkeho wōtrjēſa w Pētrowiſkei zyrkwii piſhes krajneho biſkopa D. ſhmelsa ſwjatocſnje ſapoſaſann. Piſchē- jemn jemu tež w naſchim ſerbſkim njedſeliſkim ſopjenku wu- trobnje Boſe bohate ſohnowanje ſa jeha ſkutkowanje.

— **Porſchiz.** Njejabn bē do Porſchizkeho ſaſiſkeho doma piſchilſka i Radeberga, hſdſeſ ſhora knjeni ſaraſka wuſtrowje- nje pytaſche, naſtrōſaza powjeſcſ, ſo je mandſeliſka, macſ, dſowſka, kotra, ſo je Porſchizka ſaraſka wudnhaſa. A wot tam roſnjeſn ſo njewēriomna powjeſcſ po woſadſe, po Lu- ſizn, budſe wiſchudſom naſtrōſenje a ſobuſelenje. Tohodla nētſ ſobotu, 1. haprleje, tež ſe wiſchēſ ſōncſin po ſchēſſchach a pucſach piſhes naſētnju krajnu ſhwatachu do Porſchiz cſrjō- dn tſch, kiſ chſzſchu njebōcſicſkei poſlednju cſeſcſ, wiſchēm taſ hſubōſo ſrudſenym paſ wutrobnje ſobuſelenje wobſwēdcſicſ. Dyrbiſche tola nētſ tež ſgn, kotreho chſzſche macſ Bokmoncſ- ku i woſtarſej konfirmazije piſchewodſecſ, piſchewodſecſ macſer i rowu. Kaiſe to piſchemēnjenje, kaſka to ſrudoba! Njeſh je

lubym ſawoſtajenym tež to ſobu troſcht, ſo ſu widſeli nutrne ſobuſacſzowanje taſkeho ſrudſjenja na wobliſchach, we wōcſſach wiſchēch, kotſiſz bēchu piſchilſchi, taſ wulka ſpſla i nimi piſchewo- dſecſ njebocſicſku i poſlednjemu ſemſkemu wotpocſinſkei jeje ſachodneho cſēſa na ſēchowje. S doma a i dwora praji jej po ſērluſchu, kotrnſ i piſchewodom poſawnow wulka ſarowaza woſada ſanjeſn, poſlednje wboſemje, poſledni dſaſ man- dſeliſki ſam. S kaiſej luboſcſzu a ſwēru a pilnoſcſzu bē tu ſkutkowaſa a dſēlaſa! Kelſo luboſcſze bē wot tu roſnoſchowa- ſa po woſadſe! Do Boſeſho domu ju njēbēchu, w kotrnſ bē i nutrneſ woſadu taſ rad a huſto piſchēbſwawaſa. Po ſērluſchu mējeſche i. wiſch. ſaraſ Sarſenſ cſēlnu rēcſ, ſo ſkoſujo na Elieſerowe ſlōwo: — 1. Mōſſ. 24, 56: — „Njedſerſcſe mje horje, piſchetoſ tōn Knjes je ſboſo daſ mojemu pucſej! Piſch- cſe mje, ſo pocſahnu i ſwojemu Knjeſej!“ Wēnowaſche ſwo- je ſlōwa njebocſicſkei a ſarowaznm w němſkei a ſerbſkei rē- cſi a doda ſiwjenjōbēh njebocſicſkeje ſaraſki, kiſ bē poſha- dſejo i Khroſtawſkeje ſarn, 1914 do Lupjanſkeje ſarn ſa- cſahnnſa jaſo mſoda mandſeliſka a ſaraſka, potom w Kluf- ſchſzanſkei ſarje a woſadſe ſobuſkutkowaſa, doniſz njebē 1926 je ſwojimi piſchilſka do Porſchizkeje woſadn a ſarn. Kaſ bē tu taſ bliſko Boſeſho doma, tute krotke lēta ſe ſwojimi lubn- mi piſchēbſwawaſa, taſ ma nētſ tam tež bliſko tutoho Boſeſho doma ſwōi poſledni doſhi wotpocſinſ ſa ſwoje ſemſke cſēſo. Prijedn hacſ i Boſeſho domu ſwōi pucſ i tutemu mēſtnu ſa piſchēzo ſelenymi ſchtomami naſtupi, ſanjeſn nad jeje kaſchēſom Porſchizki ſhōr jej poſledni ſērluſch. Poſlednje ſlōwa, po- ſlednja ſchtiucſka hiſchēſe — a wulka ſarowaza woſada, mjes kotrej bē tež wjele ſaraſkow a ſararjow i dala a i bliſka, dſēſche ſa kaſchēſom, i rowu. Poſlednje ſwjatocſnoſcſze tam, poſlednje ſlōwa, tež poſlednje dſaſne ſlōwa ſōnſkeho towar- ſtwa, poſlednje ſērluſche, poſlednje ſgnſi poſawnow — a po- ſlednje ſlōwa wutrobnego ſobuſelenja a nutrneho piſchēſa tym lubym ſawoſtajenym, i kotrnſ bēchm chſzſli ſobuſchē- wōdſecſ lubu njebocſicſku a ſe kotrnſ bēchm chſzſli bliſko bycſ w tutnſ cſeſſkich ſrudnſch hodſinach. Mn ſmn ſo wot niſh dſēlili, njeh tež naſche mſſle piſchi niſh piſchēbſwawaſa, piſchi niſh piſchēbſwawaſa tež woſebje dſenſa na dnju konfirmazije, hdnſ ſwoje pacſerſke dſēcſi konfirmērujemn — jedn paſ je woſtaſ piſchi niſh wiſchēch a je tež piſchi pacſerſkim dſēſcſzu, ko- treſz nētſ macſer njemōſe piſchewodſecſ, njemōſe i dobropro- ſchazeſ ruſu poſohnowacſ na wulkim waſnym dnju konfirma- zije, Jeſuſ Khriſtuſ, kiſ tež wumrē a bu poſchowanſ, kiſ paſ ſtanſ a je ſiwn. Wōn je piſchi niſh a wōn jich troſchtuje a woni ſo daja troſchtowacſ —!

Na pucſ.

„Schtoſ mje poſnaje piſchēd ludſimi, teho chſu ja tež poſnacſ piſchēd mojim wōtzom, kotrnſ w njebjeſach je; ſchtoſ mje paſ ſaprē piſchēd ludſimi, teho chſu ja tež ſaprēcſ piſchēd ſwojim wōtzom, kiſ w njebjeſach je.“ — Jeſuſ Khriſtuſa pola Matth. 10, 32, 33.

Wiſtowanje:

Zutrn Bz. w B. — Mſode Zutrn Bz. w S.

Sa Zutrownicſku ma ſo najpoſdſiſcho pōndſelu, 10. 4. rano wotedacſ a ſa Mſode Zutrn, wutoru, 18. 4., rano.

Redaktor.

Samotliwſ redaktor ſaraſ Wyrſgaſ w Moſackizach (Moſtiſ b. Weiſenberg). Cſiſchēſ a naſtaſ Sēmolerſej kniſchēſchēſneſe a kniſharne, ſop. dr. i wōdm. ruſ. w Budniſhine. — Wuhadſa ſōſdu ſobotu a placſi ſchtiwōrēſēnſe 108 pi.